

zamítá z důvodu, že v průběhu své služby st-lka nenabyla nároku na jmenování definitivní učitelkou bez určení služebního místa a tudíž po právu mohla býti ošr-ou podle § 109 školního a vyučovacího řádu resp. podle prov. výn. z 25. dubna 1908 č. 5571 ze školní služby propuštěna. Žádání za přiznání odbytného, které vznesla st-lka odvolávajíc se na zák. č. 274/1919, nemůže býti vyhověno, ježto pro přiznání odbytného nejsou dány zákonné předpoklady.

Další st-lčin rekurs, uplatňující jak porušení nároku na setrvání ve službě, tak porušení eventuelního nároku na odstupné, zamítl žal. úřad rozhodnutím, u nss-u naříkaným. — —

Stížnost opírá jak st-lčin nárok na setrvání ve službě a případné jmenování definitivní silou, tak eventuelní nárok na poskytnutí odbytného o § 11 služ. pragm. stát. zaměstnanců, který stanoví, že služební poměr úřednického praktikanta může býti rozvázán buď ukázeli se, že se mu nedostává způsobilosti k dosazení, buď nesložil-li v předepsané lhůtě odborné zkoušky, již jest zapotřebí, aby mohl býti dosazen. V případě prv zmíněném sluší praktikantu, není-li výtka co do jeho chování, přiznání odbytné jednoměsíčního adjuta.

Stížnost dovozuje, že normou čl. II. par. zák. č. 274/1919 tento předpis byl rozšířen na učitelské osoby národních škol, jakou byla st-lka. Po názoru nss-u nelze však v tom stížnosti dáti za pravdu. Vyslovilť nss již v nál. Boh. 2983 adm. právní názor, že podle čl. II. par. zák. platí na učitelstvo veř. škol národních jen ony předpisy úřednické služ. pragm. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z., které se týkají hmotného postavení úřednictva co do služebních příjmů, nikoli však úřednické předpisy o povaze služebního poměru, jeho založení, změně nebo rozvázání. Nelze zejména podle cit. čl. II. na učitele v počáteční službě ustanovené vztahovati předpis § 11 služ. pragm. úřednické, ať ide o z r u š e n í tohoto poměru počáteční služby (druhý odst. cit. čl. II.), či o d ů s l e d k y tohoto zrušení po stránce hmotné. V obou směrech platí tu zvláštní předpisy učitelské, nikoli předpisy úřednické; jen kdyby co do rozvázání služebního poměru učitelstva resp. co do setrvání v něm podle učitelských předpisů platilo totéž, co v tom směru stanoví služ. pragmatika nebo vůbec předpisy úřednické, pak by co do platových d ů s l e d k ů takového opatření platily pro učitele předpisy úřednické, č e m u ŝ v š a k n e n í po žádné ze stránek, o které běží (na Moravě § 25 č. 7 zák. o dozoru ke školám z 12. ledna 1870 č. 3 mor. z. z., § 3, první věta, zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. a §§ 107 i 109 defin. řádu škol. a vyuč.)

Ježto tedy úřad po zákonu nebyl vázán ponechatí st-lku i nadále v počáteční službě, nýbrž byl oprávněn poměr ten rozvázati, a též pro úřednické praktikanty stanovené důsledky rozvázání tohoto způsobu — jakýmž důsledkem jest případné odbytné propuštěného — nemají místa u osoby učitelské, jest nař. rozhodnutí v souhlasu se zák. a slušelo bezdůvodnou stížnost zamítnouti.

Č. 3578.

Policejní právo trestní (Slovensko): Zabavení peněz nalezených u osoby přistižené při žebrotě?

(Nález ze dne 9. května 1924 č. 20.493/23.)

V ě c: Samuel L. v H. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran trestního nálezu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Žal. úřad potvrdil v pořadí instančním výrok I. stolice, kterým bylo dle § 25 zák. čl. XL : 1879 a § 61 zák. čl. V : 1878 vysloveno zabavení hotovosti 1296 K 33 h ve prospěch státu, nalezené u obžalovaného, jenž byl uznán vinným přestupkem žebroty dle § 66 zák. čl. XL : 1879 a to proto, že peníze, které byly skonfiskovány, sloužily za prostředek k spáchání přestupku žebroty.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad dospěl patrně na základě šetření I. stolicí provedeného k úsudku, že zabavené peníze byly prostředkem spáchání přestupku žebroty, jímž byl st-l uznán vinným. Předpoklad ten nemá však ve výsledcích šetření dostatečného podkladu. Dle šetření byla u st-le, když při žebrotě byl přistižen, nalezena hotovost a to v kapse kabátu zmačkaných 195 K, v peněžence 1101 K 33 h, celkem 1296 K 33 h, skládající se ze státovek a to více než 100 kusů po 1 K, po několika kusech 5 K, 10 K, 20 K, 50 K a z jedné stokoruny.

Jiného podkladu pro zodpovězení otázky, že zabavené peníze byly prostředkem k spáchání žebroty, ve spisech není a tento podklad vzhledem k prohlášení st-le, že peníze si vzal z domova, aby měl býti z čeho živ, kdyby nenašel práci, že nebyly vyžebrovány a také neslouží ke spáchání žebroty, není dostatečný, aby při logickém postupu odůvodnil závěr žal. úřadu, zejména když se uváží, že obecní představenstvo H. potvrdilo, že obžalovaný zabavené peníze vzal si z domova proto, aby mohl koupiti šaty pro děti a ženu a že peněz těch nabyt prací.

Poněvadž dle uvedeného skutkový závěr žal. úřadu nemá opory ve spisech, bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

č. 3579.

Urbarialisté (Slovensko): O schválování stanov společenstva bývalých urbarialistů.

(Nález ze dne 9. května 1924 č. 4961.)

V ě c: Obec Š. (adv. Dr. Zd. Uhlíř z Prahy) proti ministerstvu zemědělství, expositura pro Slovensko (za zúč. stranu adv. Dr. Bedř. Bendriener z Prahy) o schválení stanov společenstva bývalých urbarialistů.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí z 15. prosince 1921 se zrušuje pro vady řízení; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výnosem min. zeměd. — expositury pro Slovensko — z 15. prosince 1921 byly schváleny stanovy bývalých urbarialistů š-ských a nařízeno další řízení ve smyslu § 48 zák. čl. XIX z r. 1898.

Do tohoto schválení stěžuje si velká obec Š., trvající na tom, že schválení nemělo býti vysloveno, poněvadž

1) pozemky ve stanovách jako vlastnictví bývalých urbarialistů uvedené jsou vlastnictvím obce Š.